

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 3.5.2014,
doložku vyznačila Lenka Kučerová

2 T 121/2013 - 152

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Králem v hlavním líčení konaném dne 5.3.2014 v trestní věci obž. [REDACTED] **t a k t o :**

Obžalovaný:

[REDACTED],

[REDACTED],

se podle § 226 písm. c) tr. řádu **z p r o š ť u j e** obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Písku, č.j. [REDACTED] ze dne 22.8.2013, pro skutky spočívající v tom, že

1)
dne 07.03.2013 v [REDACTED] nebo jinde telefonicky kontaktoval [REDACTED], po kterém požadoval zaplacení finanční částky ve výši 20.000 Kč, o kterou byla navýšena finanční půjčka ve výši 15.000 Kč a když mu poškozený řekl, že tolik peněz nemá, řekl mu

„Ty zmrde, kdy mi vrátíš prachy? Jestli mi je nevrátíš, tak tě zlikviduju, zmlátím tě, někde si na tebe počkám!“,

2)

dne 14.03.2013 kolem 22:00 hodin v [REDAKCE] na chodníku před budovou společností [REDAKCE] na [REDAKCE] se [REDAKCE] dotázal, kdy mu zaplatí částku 20.000 Kč, o kterou byla navýšena půjčka ve výši 15.000 Kč a když mu poškozený řekl, že teď peníze nemá, udeřil jej rukou sevřenou v pěst do pravého spánku a do oblasti žeber, po čemž poškozený upadl na zem, kde jej dále dvakrát kopl do zadní strany žeber a udeřil rukou sevřenou v pěst do hlavy, čímž mu způsobil otřes mozku, zhmoždění krční páteře, žeber a bederní páteře s hospitalizací v [REDAKCE] od 14.03.2013 do 18.03.2013 a omezení v obvyklém způsobu života do 24.04.2013,

v čemž podanou obžalobou je spatřován přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestnými činy.

O d ů v o d n ě n í :

U Okresního soudu v Písku byla podána obžaloba na [REDAKCE] pro přečiny vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se měl jmenovaný dopustit jednáním, jež je popsáno pod body 1 a 2 výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že se necítí vinen jednáním, které je mu kladeno za vinu s tím, že poškozenému [REDAKCE] půjčil finanční prostředky, kdy jej poškozený oslovil, zda by mu půjčil 16.000,-Kč, ten den mu půjčil částku 1.000,-Kč a následně zbytek částky, o čemž sepsali dohodu, poškozený sám nabízel, že částku navýší na 35.000,-Kč pro případ, že by poškozený nebyl schopen finanční prostředky vrátit, aby se obžalovanému uhradily náklady na vymáhání této částky. Obžalovaný sepsal dohodu o půjčení finanční částky a směnku a obžalovaný poškozenému předal částku 16.000,-Kč. Obžalovaný uvedl, že následně mu poškozený vrátil celkovou částku 15.000,-Kč. Obžalovaný vypověděl, že vrácení zbývajících 2.000,-Kč řešila víceméně jeho manželka, která poškozenému volala a vyzývala ho k vrácení i zbývajících částky. Obžalovaný popřel, že by 7.3. poškozenému telefonicky vyhrožoval, popřel rovněž, že by jej fyzicky napadl, ten den byl čtvrtek, jako každý čtvrtek koukali s manželkou na Ordinaci v růžové zahradě, je to seriál, který sleduje každé úterý a čtvrtek. Sepsání dohody o uznání dluhu byl nápad samotného obžalovaného, avšak poškozený navrhl navýšení částky o 17.000,-Kč.

Poškozený [REDAKCE] ve své výpovědi uvedl, že si od obžalovaného půjčil částku 15.000,-Kč, což měla být částka pro jistého pana [REDAKCE], který slíbil poškozenému práci, smlouva o půjčce byla navýšena na 35.000,-Kč. Částka 15.000,-Kč byla určena pro pana [REDAKCE], který měl si zajistit půjčku zhruba milion korun a měl zajistit poškozenému zaměstnání. Incidentu předcházelo to, že svědkyně [REDAKCE] poškozenému oznámila, že obžalovaný [REDAKCE] vyhrál 36.000,-Kč a mohl by jej poškozený požádat o půjčení částky 15.000,-Kč. Poškozený doznal, že navrhl navýšení této částky na 35.000,-Kč po předchozí konzultaci s panem [REDAKCE], který uváděl, že finanční hotovost na zajištění půjčky nutně potřebuje. Následně mu obžalovaný začal vyhrožovat s tím, že peníze potřebovali na nájem, v průběhu

telefonických hovorů mu vyhrožoval, že si na něj počká, že dostane, telefonátů bylo víc. Svou známou paní [REDAKCE] poškozený požádal, aby mu půjčila 10.000,-Kč, které obžalovanému předal, zbytek mu slíbil doplatit až mu přijde invalidní důchod, což bylo 8.3., kdy mu doplatil zbývajících 5.000,-Kč. Asi po třech týdnech obžalovaný po poškozeném požadoval dalších 20.000,-Kč, kdy poté, co mu poškozený řekl, že peníze nemá, začal mu vyhrožovat. K incidentu ze dne 14.3.2013 poškozený uvedl, že byl domluvený s paní [REDAKCE], že jí půjde naproti, mohlo být kolem 21,45 hod., kdy šel na lávce u sídliště [REDAKCE] přes [REDAKCE] a křižovátku, která zatáčí k [REDAKCE], kdy zničehonic ze tmy vystoupil obžalovaný, který měl světlý sportovní oblek a požadoval po něm zaplacení částky 20.000,-Kč, nadával mu, udeřil jej do spánku a následně cítil údery na žebra. Poté, co dostal druhou ránu do hlavy si již nepamatuje, až to, že jej někdo křísil. Poškozený uvedl, že si je stoprocentně jist, že jej napadl obžalovaný. Ve své výpovědi se vyjádřil i k následkům svého zranění. Před zahájením dokazování obžalovaný uplatnil nárok na náhradu škody a zároveň předložil bodová ohodnocení svého poranění, ke kterým uvedl, že tento formulář mu vyplnila ošetřující lékařka, do podoby bodového ohodnocení on sám nikterak nezasahoval, takto mu bylo předáno lékařkou.

Svědkyňě [REDAKCE] vypověděla, že po dohodě s ní obžalovaný, tedy její manžel půjčil poškozenému celkovou částku 17.000,-Kč, byla sepsána dohoda o uznání dluhu, přičemž poškozený následně vrátil pouze 15.000,-Kč, ona sama jej telefonicky upomínala o vrácení zbývajících 2.000,-Kč. Svědkyně potvrdila, že pravidelně s manželem sledují seriál Ordinace v růžové zahradě, na který se dívají v úterý a ve čtvrtek, poté již nikam nechodí.

Svěděk [REDAKCE] ve své výpovědi uvedl, že řešil s obžalovaným nějaký problém týkající se dluhu vůči známému svědka [REDAKCE], načež poškozený reagoval tak, že by peníze rád vrátil, avšak dluží mu třetí osoba a z toho důvodu sám peníze vrátit nemůže. Na základě výzvy obžalovaného svědek sám volal poškozenému, vyzval jej k vrácení finanční hotovosti, což poškozený přislíbil.

Svědkyňě [REDAKCE] vypověděla, že zná obžalovaného i poškozeného. Ví, že došlo mezi nimi k nějakému půjčení finanční částky, blíže o tom nic bližšího neví.

Svědkyňě [REDAKCE], která vypisovala potvrzení o bolestném pro poškozeného uvedla, že tyto pro poškozeného skutečně vyplňovala. Uvedla, že zranění poškozeného ohodnotila částkou 50 bodů. Poté, co jí byly předloženy písemnosti, které předložil poškozený soudu uvedla, že takto ona je sama nevyplňovala, vše je doplněné, neboť ona potvrzení o bolestném psala na počítači a takto jej tiskla. Nic na potvrzení, které ona vytiskla nebylo dopisováno rukou.

Svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], strážníci městské policie, kteří byli přivoláni na místo zranění poškozeného uvedli, že dostali oznámení o tom, že měla být napadena jiná osoba, dostavili se na místo, kde našli poškozeného, který postával na chodníku a sdělil, že byl napaden jinou osobou, mělo se jednat o nevyrovnané finance. Uvedl, že byl fyzicky napaden do žeber, do hlavy, že je malátný, točí se mu hlava, v jednu chvíli se skácel na chodník. Svědci v podstatě shodně uvedli, že tato osoba nepůsobila jako napadená, žádné známky zranění na těle, ani poškození oděvu nebylo patrné. Svědci uvedli, že na místě nebyl již oznamovatel, který původně hlásil operačnímu důstojníkovi, že leží na zemi osoba v bezvědomí.

Jako listinné důkazy byly u hlavního líčení konstatovány zejména znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který byl vypracován v průběhu řízení před soudem, kdy znalec ve svém závěru uvedl, že poškozený utrpěl zranění s obvyklou dobou léčení kolem 2 – 3 týdnů, přičemž otřes mozku, resp. vyslovené podezření na otřes mozku nelze považovat za objektivizované, neboť chybí údaj o výpadku paměti, který je pro otřes mozku typický, přičemž pro otřes mozku nesvědčí ani mechanismus vzniku zranění, tedy úde pěstí, když otřes mozku většinou způsobí naopak náraz hlavy na tupý předmět. Znalec uvedl, že konstatovaný otok pravé spánkové oblasti mohl být způsoben úderem pěstí, který byl veden silou malé intenzity, povrchní oděrka na bradě pro úder pěstí nesvědčí. Zhmoždění hrudní stěny bylo zjištěno pouze na základě subjektivních stesků, nebylo žádným způsobem objektivizováno, případné údery či kopance musely být vedeny silou velmi malé intenzity.

Jako další listinné důkazy byly konstatovány protokol o ohledání místa činu, náčrtek s fotodokumentací, ze kterých soud zjišťoval situaci na místě činu, lékařské zprávy, ze kterých soud zjišťoval rozsah a charakter zranění, která měl poškozený utrpět, doklad o půjčce, zprávy k osobě obžalovaného a zpráva městské policie o přijatém oznámení o zranění poškozeného.

Veškeré důkazy soud hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a za prokázané považuje pouze tolik, že skutečně došlo k půjčení finanční hotovosti od obžalovaného poškozenému, jednalo se o částku 17.000,-Kč, tuto skutečnost v podstatě nezpochybňuje ani obžalovaný, ani poškozený, který potvrzuje, že tato částka mu byla poskytnuta, zároveň poškozený potvrzuje skutkovou verzi obžalovaného, že on sám navrhl navýšení této částky na 35.000,-Kč. Tyto skutkové závěry vyplývají z výpovědi obžalovaného i poškozeného a opatřených listinných důkazů. Dle názoru soudu však nebyl opatřen žádný důkaz, který by naprosto spolehlivě svědčil o tom, že při vymáhání této částky v průběhu telefonických rozhovorů obžalovaný poškozenému vyhrožoval a následně, že obžalovaný poškozeného napadl dne 14.3. V souvislosti s tím soud konstatuje, že v podstatě jediným přímým usvědčujícím důkazem má být výpověď poškozeného, který obžalovaného usvědčuje jak z výhrůžek v průběhu telefonických hovorů, tak z následného napadení. Je třeba konstatovat, že o tom, že skutečně došlo k napadení poškozeného lze mít poměrně důvodné pochybnosti, neboť bezprostředně na místo přivolání strážníci městské policie shodně uvedli, že poškozený nevypadal jako osoba, která by krátce předtím byla fyzicky napadena, když nikde na jeho těle nebylo shledáno žádné zranění, které by pro nějaký útok a opakované údery do oblasti hlavy a kopance svědčilo. Oba strážníci městské policie rovněž potvrdili, že u poškozeného nebyl žádným způsobem poškozen, potrhán, zmačkáán oděv, což by rovněž svědčilo pro předchozí napadení a pád poškozeného na zem. Je třeba zdůraznit, že nepochybně oba svědci, strážníci městské policie mají zkušenosti s osobami, které jsou obětmi takovýchto útoků, kdy mají možnost z vlastní zkušenosti posoudit, zda poškozený byl obětí útoku obžalovaného, oba shodně uvedli, že na první pohled tak poškozený nepůsobil, avšak z určité opatrnosti, pokud si poškozený stěžoval na bolesti hlavy, mu nabídli ošetření v nemocnici. Je třeba rovněž konstatovat, že znalec ve svém znaleckém posudku uvádí, že nejzávažnější zranění poškozené nebyla žádným způsobem lékařsky objektivizována a to ani otřes mozku, ani zhmoždění v oblasti hrudníku, které bylo shledáno pouze na základě subjektivních stesků poškozeného, nebyly shledány žádné stopy, jako podlitiny, modřiny, které by svědčily pro případné kopance ze strany obžalovaného do oblasti hrudníku poškozeného. Rovněž zranění v oblasti obličeje mohla být způsobena silou velmi malé intenzity. Veškeré tyto skutečnosti tedy poměrně zásadně zpochybňují závěr o tom, že skutečně došlo k napadení poškozeného a v tomto směru lze mít důvodné pochybnosti o tom, zda poškozený vůbec byl napaden. Tento závěr soud dále opírá o nevěrohodnost výpovědi

poškozeného, která se projevuje zejména tím, že zcela nepochybně při uplatnění nároku na náhradu škody poškozený předložil soudu listiny, kterými měl tento nárok prokazovat, když tyto listiny byly zcela nepochybně upraveny tak, že poškozený uplatnil vyšší nárok na bolestném než jak byl ohodnocen ošetřující lékařskou, svědkyní [REDAKCE]. Tato potvrdila, že poškozenému potvrzení o bolestném předávala, avšak zcela jednoznačně uvedla, že tak, jak je poškozený předložil, ona mu je nevydala a nevyplnila, kdy v žádném případě se do těchto potvrzení nevpisuje nic rukou. Již na první pohled, kdy měl možnost soud tyto listiny zkoumat, budily tyto listiny zdání, že se jedná o falzifikáty, popř. vědomě upravené potvrzení, kterými se poškozený snaží o přiznání nároků na náhradu škody ve vyšší míře než by mu náleželo na základě originálních potvrzení vydaných lékařkou. Tato skutečnost, kdy poškozený zcela nepochybně, ať již sám mění vydaná potvrzení, nebo minimálně vědomě předkládá nepravdivá potvrzení, když je nepochybně, že viděl originály předané mu lékařskou a viděl listiny, které předkládá soudu a musel vidět, že pokud to neudělal on sám, jiná osoba do nich zasáhla, ať již s jeho vědomím nebo bez jeho vědomí a tyto listiny zcela nepochybně nepravdivé, následně poškozený předložil soudu. Tedy neváhá-li poškozený předkládat falešná potvrzení o bolestném, pak jeho osoba zcela nepochybně nemůže být natolik důvěryhodnou, aby jeho výpověď mohla vést k usvědčení obžalovaného, když v podstatě žádný jiný důkaz, který by o vině obžalovaného svědčil, ať už se týká bodu 1 či 2 výroku rozsudku, opatřen není. V obou případech výpověď poškozeného byla jediným přímým usvědčujícím důkazem, avšak pokud s ohledem na to, co bylo shora uvedeno, výpověď takovéto osoby soud nemůže hodnotit jako věrohodnou, dle názoru soudu pak nemůže pouze takovýto nevěrohodný důkaz vést k uznání viny obžalovaného. Za této situace tedy soud konstatuje, že ačkoliv částečně jednání popsána v obžalobě se nepochybně stala, proběhly telefonické kontakty mezi obžalovaným a poškozeným, avšak nebyla prokázána existence výhrůzek, kterou rovněž ve své výpovědi tvrdí pouze poškozený, kdy rovněž dne 14.3. 2013 kolem 22,00 hod. se poškozený rovněž pohyboval před budovou společnosti [REDAKCE], kdy tak lze konstatovat, že tyto skutky se staly, avšak pro absenci jednání obžalovaného, kterou by byla naplněna skutková podstata jakýchkoliv trestných činů, nelze tato jednání považovat za trestné činy. Soud proto obžalovaného podle § 226 písm. c) tr. řádu obžaloby zprostil.

Pokud se týká nároků na náhradu škody poškozený nejprve po zahájení hlavního líčení dne 18.12.2013 uplatnil nárok na náhradu škody, avšak svým přípisem ze dne 19.12.2013, tedy bezprostředně poté, co soud upozornil na možnou nepravost předkládaných potvrzení vzal svůj návrh na náhradu škody zpět a požádal o vrácení těchto listin. Soud o nároku na náhradu škody poškozeného, který byl vzat zpět nerozhodoval.

V souvislosti s tím soud konstatuje, že i ta skutečnost, že bezprostředně poté, co před poškozeným byla vyslovena ze strany soudu pochybnost o pravosti předkládaných potvrzení, tento bere uplatněný nárok na náhradu škody zpět a žádá vrácení předložených listin, svědčí pro to, že poškozený si byl dobře vědom toho, že předkládané listiny nejsou pravé.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o

náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V P í s k u dne 5.3.2014

Mgr. Martin Král, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Helena Šípková